

استفاده از دوچرخه به عنوان یک راهبرد جدید برای بهبود حمل و نقل پایدار (نمونه موردی: منطقه نیاوران تهران)

محمدرضا درودی، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی، تهران، ایران¹
لیلا شجاعی، دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی تهران، ایران، عضو هیئت علمی شهرسازی دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان²

سید صالح سادات طوسی، دانشجوی کارشناسی ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات دانشکده هنر و معماری، گروه شهرسازی، تهران، ایران³

Mr_Daroudi@Live.com, 09123033690

leila.shojaei@Gmail.com

Saleh_toosi@Yahoo.com

چکیده:

در چند دهه اخیر برنامه ریزی شهری به سمت شهرسازی انسان گرا گرایش پیدا کرده و سفرهای پیاده و دوچرخه دو راهکاری هستند که برنامه ریزان شهری و مهندسان حمل و نقل از آن ها به عنوان گزینه‌های مناسب برای شهری انسانی تر استفاده کرده اند. استفاده از دوچرخه به عنوان راهکاری که در دهه های اخیر نقش بسزایی در کاهش ترافیک کشورهای توسعه یافته پیدا کرده و این کشورها با تدوین و بکاربردن قوانین سنجیده در این زمینه توانسته اند علاوه بر کاهش حجم ترافیک و آلودگیهای زیست محیطی و صوتی گامهایی بلندی در راه توسعه پایدار بردارند. هدف از نگارش این مقاله بررسی و تحلیل تجارب کشورهای توسعه یافته بالاخص کشورهای هلند و دانمارک، به عنوان کشورهایی که حجم وسیعی از معضل ترافیک را با بکارگیری از سیستم حمل و نقل دوچرخه از پیش رو برداشته اند و همچنین ارزیابی این شکل حمل و نقل در ایران بر روی نمونه موردی منطقه نیاوران تهران و ارائه پیشنهاداتی در جهت گسترش فرهنگ دوچرخه سواری در این می باشد. این نوشتار براساس مطالعات کتابخانه ای و مقالات لاتین تهیه گردیده است.

کلمات کلیدی: دوچرخه، حمل و نقل پایدار، ترافیک، منطقه نیاوران